

ה"ת 16615/08/15 - מדינת ישראל - אגף מחס ומע"מ ומשטרת ישראל נגד אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 16615-08-15 אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ נ' אגף המכס והמע"מ חקירות חיפה

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב
המבקשת
נגד
המשיבה
החלטה
מדינת ישראל - אגף מחס ומע"מ ומשטרת ישראל
אלבר ציי רכב (ר.צ.) בע"מ

לפני בקשה שביעית להארכת תוקפם של צווים והמשך החזקת התפוסים.

1. כנגד המשיבה מתנהלת חקירה מורכבת וממושכת, שבה היא ומעורבים נוספים חשודים בביצוע עבירות זיוף, קבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע פשע, הלבנת הון, עבירות על פקודת הייבוא וייצוא ועבירות על פקודת המכס.

על פי החשד, המשיבה קשרה קשר עם אחרים, שעניינו הפרת כללי הרגולציה החלים על ייבוא כלי רכב למדינת ישראל. במסגרת אותה תכנית הוצגו למשרד התחבורה מסמכים מזויפים שונים, אשר על בסיסם קיבלה המשיבה מאת משרד התחבורה היתר "ייבואן מקביל". המשיבה רכשה למעלה מ-2,000 כלי רכב בעלות כוללת של כ-50 מיליון דולר ארה"ב, מתוך כוונה לייבא את כלי הרכב לישראל. בניגוד לתנאי ההיתר, כלי הרכב נרכשו מסוכני רכב, שאינם סוכנים מורשים, והרכישות בוצעו תוך שימוש בחברות הרשומות בארה"ב במטרה להסוות את העובדה כי נרכשו על ידי המשיבה למטרת ייבואם לישראל.

לפי החשד, המשיבה נקטה בפעולות נוספות, על מנת להסתיר את העובדה כי כלי הרכב אסורים לייבוא, ובין היתר, הוכנו מסמכים כוזבים בנוגע למיהותם של המוכרים, ערכם של כלי הרכב, תנאי המכר ועוד. בנוסף, המסמכים המזויפים הוצגו לרשויות המכס בישראל, על מנת לשחרר את כלי הרכב המיובאים.

בהתאם להערכת המבקשת בשלב זה, שווי רכוש האסור, אשר התקבל תוך ביצוע עבירות המקור, עומד על כ-280 מיליון ₪ (יצוין כי בפרוטוקול הדיון נפלה טעות ונרשם כי מדובר בשווי של 180 מיליון).

2. בתחילת חקירת התיק נתפסו בנמלים כ-300 כלי רכב, אותם ייבאה המשיבה למדינה, אך בשלב מאוחר יותר הרכבים שוחררו בכפוף להפקדת ערבות בנקאית על סך 24 מיליון ₪, שהיווה כ-60% מערך כלי הרכב. המבקשת הסכימה, על מנת להקטין את הפגיעה במשיבה, כי האחרונה תמכור את

כלי הרכב בחו"ל.

בנוסף נתפסו ברישום שני נכסי מקרקעין שבבעלות המשיבה, כאשר על אחד הנכסים רובצת משכנתא, ולפי הערכה של המבקשת, הערך העדכני של נכסי מקרקעין, לאחר שהמשיבה פרעה חלק מהמשכנתא הרובצת על אחד הנכס, הוא של כ- 64 מיליון ₪.

מעת לעת תוקפם של הצווים והמשך החזקת התפוסים הוארך על ידי בית המשפט, עד שבבקשה השישית הוגשה התנגדות מטעם המשיבה, שאז החליט כבוד השופט אריאלי כי יש מקום להיעתר לבקשה באופן חלקי בלבד, האריך את תקופת הצווים והשמך החזקת התפוסים ב- 4 חודשים בלבד והפחית את גובה הערבות הבנקאית ב- 2 מיליון ₪, כך שנותרה בידי המבקשת ערבות בנקאית על סך 22 מיליון ₪ כחלופה לכלי הרכב ששוחררו.

3. המבקשת ביקשה לקבל את הבקשה במלואה. ב"כ המבקשת הדגישה כי במהלך ההארכה האחרונה הסתיימה החקירה, והתיק הועבר לבחינת פרקליטות מיסוי וכלכה.

ב"כ המבקשת הדגיש כי כבר מהשלבים הראשוניים המבקשת הסתפקה בחלופות תפיסה שפגיעתן בזכות הקניין של המשיבה פחותה מזו של תפיסה בפועל, והייתה מוכנה, כאשר המשיבה ביקשה למכור את אחד הנכסים כי המשיבה תציג חלופה שוות ערך, אך המשיבה הייתה זו שבסוף לא המשיכה בהליך של החלפת הנכס התפוס ברישום.

במהלך הדיון המבקשת אף הציעה להחליף ערבות הבנקאית, אשר גורמת למשיבה הוצאות שנתיות גבוהות, בנכס שווה ערך, שעליו תירשם הערת אזהרה, אך המשיבה לא הייתה מעוניינת בבדיקת החלופה.

מכאן ביקשה המבקשת לקבוע כי באיזון בין האינטרסים - מחד האינטרס הציבורי שבחילוט הרכוש בסוף ההליך, ומאידך פגיעה בזכויות הקנייניות של המשיבה, בשים לב למידת הפגיעה והחלופות, בהן בחרה המבקשת, כדי להקטין את הפגיעה כאמור, יש להעדיף את האינטרס הציבורי ולהורות על הארכת תוקפם של הצווים ושל החזקת התפוסים.

4. המשיבה התנגדה לבקשה.

המשיבה אינה חולקת על קיומו של החשוד הסביר, אך היא חולקת על הערכת שווי הרכוש האסור וכפועל יוצא - היקף של פוטנציאל החילוט.

לטענת המשיבה, מאחר ומדובר בחברה שרוב פעילותה לגיטימית, יש לחשב את ערך הרכוש האסור לצורך החילוט העתידי בניכוי הוצאות לגיטימיות של המשיבה, שהוציאה לצורך ייבוא כלי הרכב לישראל, ואין לחשב את ההיקף לפי שווי כלי הרכב, כפי שהם מוערכים בעת כניסתם לישראל.

הטענה המרכזית של המשיבה היא כי בחלוף 3 וחצי שנים מאז תחילת החקירה ומאז שנתפס הרכוש, וניתנו ערבויות בנקאיות (כתחליף לתפיסה), נקודת האיזון בין האינטרסים השתנתה, ואין להיעתר

לבקשות נוספות מטעם המדינה.

המשיבה טענה כי על אף שתיק החקירה הועבר לעיון הפרקליטות מיסוי וכלכלה, והמשיבה קיבלה הודעת יידוע, התיק טרם נבחן על ידי הפרקליטות, ואין צפי אמיתי, נוכח היקף החומר (40 ארגזים) כי בזמן ההארכה המבוקשת הפרקליטות תגבש עמדתה בנוגע לתיק החקירה. עוד נטען, כי על אף הצהרת היחידה החוקרת כי החקירה בתיק הסתיימה, ייתכן ויהיה צורך בפעולות חקירה נוספות לאחר שהפרקליטות תבדוק את תיק החקירה, ובמיוחד הדברים נכונים נוכח העובדה כי טרם ניתנה החלטה בהליך חיסיון, שמתנהל בבית משפט השלום לגבי המסמכים שנתפסו במשרדי עורכי דין המעורב בפרשה.

ב"כ המשיבה עמדה על הפגיעה הקשה והמתמשכת בקניינה של המשיבה המתבטאת הן בעלויות הכלכליות הכרוכות בהעמדת הערבויות הבנקאית כחלופה לתפיסת כלי הרכב, הן בקושי לעשות שימוש בכספים, שהבנק ייעד לצורך העמדת הערבויות, והן הקושי לעשות שימוש בכספים. המשיבה טענה כי לא מדובר בטענה תיאורטית, אלא כי לאחרונה הייתה לה הזדמנות עסקית למכור את אחד הנכסים התפוסים ברישום, אך לאור הערת אזהרה הרובצת על הנכס לא יכלה לעשות כן.

בנוסף טענה ב"כ המשיבה כי מאז התפיסה ברישום ערכו של אחד מנכסי המקרקעין עלה. על אותו הנכס רובצת משכנתא, אשר מאז תפיסת הנכס, המשיבה שילמה חלק ממנה, כך שערך המקרקעין למימוש עלה בכ- 20 מיליון ₪.

מכאן טענה המשיבה כי אין צורך יותר בהעמדת הערבות, שהייתה חלופה לשחרור כלי הרכב, כאשר ההפרש שנוצר בערך הנכס התפוס הוא כסכום הערבות הבנקאית.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בבקשה ובתגובה, בטיעון בכתב מטעם המבקשת ובדוח הסודי שהוצג לעיוני, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל ברובה.

6. בין הצדדים אין מחלוקת לגבי קיומו של החשד הסביר בעוצמה הנדרשת לשלב זה, ולאחר שעיינתי בדוח הסודי שהועבר לעיוני ובחלק מההודעות שהוצגו לי, סבורני כי קיים חשד סביר בעוצמה טובה למעורבותה של המשיבה בביצוע העבירות המיוחסות לה במסגרת החקירה.

7. **באשר לערך הרכוש האסור** -שאלה זו כבר נידונה בפני כב' השופט אריאלי במסגרת בבקשה בשיטת מטעם המבקשת להאריך את הצווים והמשך החזקת התפוסים.

בתאריך 25.7.18 ניתנה החלטה מפורטת של כבוד השופט אריאלי בעניין זה, בה דחה בית המשפט את טענת המשיבה בדבר אופן חישוב שווי העבירה וקבע כי ערך הרכוש האסור לצורך החילוט הוא כשווי כלי הרכב, אותם

ביקשה המשיבה לייבא לישראל (ראה סעיפים 6-16 להחלטה).

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בהחלטת כבוד השופט אריאל, אין לי אלא לסמוך את ידי על החלטתו המנומקת, אשר לתוצאתה ולנימוקיה אני שותפה באופן מלא.

מכאן, גם לשיטתי, שווי הרכוש האסור לצורכי החילוט הוא כשווי כלי הרכב, אותם ביקשה המשיבה לייבא לארץ, כאשר כלל היבוא של כלי הרכב לישראל נעשה תוך שימוש במסמכים מזויפים, החל מקבלת היתר ממשד התחבורה להיות "יבואן מקביל", הסתרת המקור, ממנו נרכשו כלי הרכב, ועד לשחרורם במכס.

8. סמכות התפיסה בטרם הגשת כתב האישום בתיקים של הלבנת הון נידונה והוכרעה לאחרונה על ידי בית המשפט העליון, ונקבע כי סמכויות החיפוש והתפיסה לפי פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ), יחולו בשינויים המחויבים, וניתן במסגרת הפסד"פ להורות על תפיסת הנכסים להבטחת החילוט גם בשווי רכוש האסור. (ראה בש"פ 5723/14 **טולוטו נ' משטרת ישראל** (03.11.14)).

סמכות התפיסה נועדה להבטיח את החילוט העתידי, אם וכאשר יורשע החשוד (ראה בש"פ 342/06 **חב' לרגו נ' מדינת ישראל** (12.03.06)), והיא כרוכה בפגיעה בזכויות הקנייניות של החשוד כשנגד אותה הפגיעה עומד האינטרס הציבורי בחילוט העתידי. על בית המשפט הדן בבקשה לשקול את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשמת תכליתה ולאזן אינטרס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, בשים לב לחלוף הזמן מעת התפסיה ולהתמשכות הפגיעה ובשים לב לחזקת החפות העומדת לחשוד.

בעניין זה יפים הדברים שנאמרו בבש"פ 302/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (12.3.06):

"קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקניין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט."

9. בענייננו תכלית התפיסה והעמדת הערבויות הבנקאית כתחליף לתפיסת כלי הרכב בעין היא הבטחת האפשרות לחלט את התפוסים או את שווים בסופו של ההליך המשפטי.

מאז תחילת החקירה כנגד החשודה ותפיסת הרכוש חלף פרק זמן ניכר של 3.5 שנים, כאשר למשיבה נגרמות הוצאות ניכרות הנאמדות במאות אלפי שקלים כל שנה בגין העמדת הערבויות הבנקאיות, והיא מוגבלת בשימוש בחלק מכספים, שנועדים להבטחת אותן הערבויות ובשימוש חופשי בנכסיה.

מאידך, לא ניתן להתעלם מהיקף העבירות המיוחסות למשיבה, כאשר הרכוש התפוס (ברישום) בצירוף הערביות הבנקאיות מהווה כשליש מפוטנציאל החילוט.

כך גם לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר בחקירה מורכבת ומסועפת מאוד, כאשר בתיק ישנם 18 חשודים שונים, ביניהם חברות נוספות ונושאי משרה שונים, והחקירה אך הצריכה ביצוע חיקורי דין בתיק, דבר שמטבע הדברים דרש זמן בשל הצורך בביצוע תיאומים שונים בין רשויות אכיפה בארץ ובחו"ל.

מאז החלטתו הקודמת של כבוד השופט אריאלי חלפו כ-4 חודשים, שבפרק זמן זה המבקשת סיימה את החקירה, לפחות לשיטתה, והיא העבירה את התיק לבחינת הפרקליטות.

בעקבות העברת החומר אף הוצאו לחשודים בתיק הודעות ידוע.

אמנם צודקת המשיבה כי לא ניתן לשלול שלאחר בחינת התיק על ידי הפרקליטות, יתבקש ביצוע פעולות חקירה נוספות, אך בשלב זה, ובשים לב לעובדה כי החקירה לוותה ע"י פרקליטות מיסוי וכלכלה, יש לראות בהעברת חומר החקירה לבחינת הפרקליטות התקדמות משמעותית לקראת סיום הטיפול בתיק.

אציין כי בשונה מההחלטה, אליה הפנתה המשיבה (מ"י 15-06-16977), שם התבקשה אורכה נוספת לאחר שהתיק היה בבחינת הפרקליטות כ-5 חודשים, והפרקליטות לא הציגה כל מסמך המעיד על התקדמות מכל סוג שהוא בגיבוש עמדתה, ועל כן בית המשפט הורה על שחרור הנכסים בכפוף לערביות, התיק שבפני רק הובא לעיון הפרקליטות. בפרק הזמן שחלף מאז העברת התיק מהיחידה החוקרת לפרקליטות לא ניתן לצפות כי הפרקליטות תוכל לגבש עמדה או לתת הערכה באשר לצפי בגיבוש העמדה.

על כן, סבורני שלא ניתן ללמוד גזירה שווה מהמקרה שם על המקרה שבפנינו.

עוד יש לציין כי מתחילת החקירה המבקשת התנהלה באחריות, כאשר תפיסת הנכסים מלכתחילה הייתה ברישום בלבד ובגובה חלקי בלבד ביחס לשווי הרכוש האסור לצורכי החילוט.

הגם שתחילה המבקשת תפסה כלי רכב שהגיעו לנמל אשדוד, היא הסכימה בשלב מאוחר יותר לשחררם בתמורה לערבות בנקאית המהווה כ- 60% משווי כלי הרכב, כאשר מראש היה ידוע למבקשת, שלא ניתן יהיה לחלט את כלי הרכב, מאחר והם נמכרו לחו"ל.

מכאן כי המבקשת ערכה מלכתחילה את האיזון בין החלופות השונות של התפיסה, על מנת מחד - להבטיח את האינטרס הציבורי, ומאידך - להקטין את הפגיעה בזכויות הקנייניות של המשיבה.

10. באיזון של כלל השיקולים, מחד - האינטרס הציבורי בהבטחת החילוט העתידי, ובשים לב לסוג התפיסה ולחלופות שהועמדו לתפיסת כלי הרכב, ומאידך - בשים לב לחלוף הזמן, הפגיעה המתמשכת בזכויות הקנייניות של המשיבה, לשיטתי, בשלב זה גובר האינטרס הציבורי. יחד עם זאת, נוכח התמשכות ההליכים יש צורך בפיקוח הדוק של בית המשפט על התקדמות התיק, ועל כן לא אעתר למלוא

התקופה המבוקשת בבקשה.

11. סוף דבר,

על מנת להגביר את הפיקוח השיפוטי על קצב התקדמות גיבוש ההחלטה בתיק, ובשים לב לעובדה כי מדובר בבקשה השביעית להארכת תוקף הצווים ומשך החזקת התפוסים, אני מאריכה את תוקף הצווים והמשך החזקת התפוסים ב-4 חודשים נוספים מהיום.

בפרק זמן זה מצופה מהפרקליטות, למצער, להעביר השלמות חקירה, אם ישנן כאלה, ליחידה החוקרת וליתן צפי למועד סיום הטיפול בתיק.

זכות ערר כחוק לפי סעיף 38(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים.

המבקשת תתאם עם מזכירות את העברת החומרים שנמסרו לעיון בית המשפט אליה.

ניתנה היום, א' טבת תשע"ט, 09 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.